

Một tên công Irắc, Apganixtan...

Trong ngày này Pháp, Ý tên công Ly-bi không phải là để chiếm đất đai, mà riêng lãnh thổ mà cái họ cần để đánh đổ chế độ hiên tại, để lên mặt chính phủ mới “thân” họ, sẵn sàng đáp ứng nhu cầu chiếm lĩnh kinh tế, quân sự của họ hiên tại và tiếp theo.

Tuy nhiên việc sử dụng vũ lực chỉ khi thật cần thiết, cần những tính toán hết sức kỹ lưỡng và cũng chỉ nhằm vào những quốc gia sẵn lòng tranh, không ngừng phản kháng của dân tộc họ, còn thì họ chỉ cần các “cuộc cách mạng màu” như thế gian ngày nay ra vô cùng hiệu quả.

Việt Nam sau 1975 thực tế rõ ràng là có một nhu cầu lớn để chống thù địch họ đang phá vỡ mục đích là xóa bỏ vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam, lật đổ chế độ. Việt Nam gọi đó là “Chiến lược diễn biến hòa bình”.

Với sự đổi mới duy, đa phương hóa trong các mối quan hệ, Việt Nam đã từng bước hòa nhập vào thế giới. Những nước trên đây đều coi là thù địch nay trở thành đối tác, thậm chí còn là bạn. Việt Nam sẵn sàng là bạn với tất cả các nước trên thế giới. Áp lực “diễn biến hòa bình” giảm hẳn, nhưng có một sự ép khác – sự ép này nằm trong chiến lược thôn tính Việt Nam vô cùng thâm hiểm mà nhà cầm quyền Trung Quốc đã triển khai thực hiện từng giờ từng phút không bao giờ ngừng nghỉ.

Nếu như “chiến lược diễn biến hòa bình” nhằm mục đích lật đổ chế độ, xóa bỏ Đảng Cộng sản Việt Nam thì chiến lược thôn tính Việt Nam của Trung Quốc thâm và hiểm hơn chế độ, xóa bỏ vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam mà nó thực hiện dưới mặt chiêu bài mà ai cũng biết là cùng là quốc gia có chế độ chính trị “giống nhau” do một “Đảng Cộng sản lãnh đạo”. Mặc dù sự khác nhau giữa hai chế độ, hai đường lối như sự khác nhau giữa chó sói và cừu nhưng Trung Quốc “mà Việt Nam” với danh nghĩa “đồng chí”... lại dùng tính nhân ái, những ngụy biện, hòa hoãn của dân tộc Việt Nam để chèn ép, bắt nạt, mà cớ trên xấp xỉ máu ngụy Việt Nam vì quyền lợi của dân tộc mình.

Phá hoại, lũng đoạn nền kinh tế Việt Nam, bắt kinh tế Việt Nam hoàn toàn phụ thuộc vào Trung Quốc để khống chế chính trị, biến Đảng Cộng sản Việt Nam, nhà nước, chính phủ Việt Nam thành tay sai “đồng chí tồi”, thành mặt công cụ pháp lý cho dã tâm bành trướng của mình.

Dùng vũ l c cũng đ đ t đ c m c đích này, v y c n chi ph i dùng vũ l c. Đó là “chi n l c di n bi n hòa bình mang màu s c Trung Qu c.

Đi u đáng t c là Vi t Nam luôn s làm t n h i đ n m i quan h “đ ng chí, h u ngh mà hai n c, hai đ ng dày công vun đ p” nên m t c nh giác, b đ ng đ i phó và luôn b b t ng này đ n b t ng khác khi n ph i gánh ch u nh ng h u qu th t thi t.

Cài th chi n l c di n bi n hòa bình thôn tính Vi t Nam

M t đi u kh ng đ nh là Trung Qu c không bao gi mu n Vi t Nam hùng m nh. Trung Qu c không mu n Vi t Nam th ng nh t, mu n Vi t Nam đánh M đ n ng i cu i cùng đ t o cho Trung Qu c m t vùng đ m an toàn. Vi t Nam th ng nh t, không nghe s đi u khi n c a Trung Qu c là có chuy n, h không đ yên.

Năm 1979, Kh me đ d i s ch đ o c a quan th y Trung Qu c sau khi “th t” h n 3 tri u ng i dân t c mình, dùng hàng ch c s đoàn quân hi u chi n t n công Vi t Nam i biên gi i Tây Nam.

Th t ra mà nói n u nh không đ cho b n Pol Pôt làm lo n i Tây Nam c a Vi t Nam thì m t ông Đ ng ch 10 ông Đ ng ngay c suy nghĩ cũng không dám nghĩ đ n t n công Vi t Nam. Vi t Nam h u nh b ng biên gi i phía B c c a T qu c, t p trung l c l ng tiêu di t và làm tan rã hàng ch c s đoàn tinh nhu , ác thú c a Kh me đ – thi n chi n h n r t nhi u quân c a Trung Qu c th i ông Đ ng, đánh đ n t n sào huy t c a chúng. Đây là đi u không ph i đ n gi n và không ph i quân đ i n c nào cũng làm đ c ch trong m t tr n.

Vi c đánh tan g ng kìm phía Nam t ng đã yên nh ng Trung Qu c đâu có t b . Campuchia, Lào hi n nay đang đ c Trung Qu c tìm m i cách bành tr ng và thôn tính đ áp dao vào s n Vi t Nam. Th tr n này luôn là nguy hi m ti m tàng v i Vi t Nam.

Trong n c, Trung Qu c đã thuê đ t “tr ng r ng” i nh ng v trí xung y u biên gi i nh L ng s n, Qu ng Ninh, Cao B ng. T i Ngh An h thuê g n v i đ ng 7, đ ng 8 sang Lào, nh ng vùng nh T ng D ng, Qu Châu, Qu H p đ c coi nh phen đ u qu c gia cũng đ c thuê. T i Qu ng Nam h thuê g n khu v c có đ ng thu n ti n lên Tây Nguyên và Campuchia...

B t k ng i Vi t Nam nào có chút hi u bi t v quân s cũng đ u ho ng h t và toát m hôi h t. L u ý là nh ng khu v c mà h thuê thì ng i Vi t Nam không đ c bén m ng vào và v i cách qu n lí nh ông Ch t ch t nh L ng S n tuyên b thì... ngay c xe tăng Trung Qu c cũng có th ém s n trong khu v c “tr ng r ng” c a h . V trí Tây Nguyên, n i mà các nhà quân s cho r ng ai chi m đ c nó là làm ch toàn Đông D ng thì Trung Qu c đang tìm cách đ t chân vào (khai thác bôxit).

V kinh t . Qu th t, đ i đ u v i Trung Qu c v quân s Vi t Nam không và ch a bao gi s . Nh ng làm ăn kinh t v i Trung Qu c m i th t n i s . N u Vi t Nam c nh giác v i Trung Qu c nh đã t ng c nh giác v i ph ng Tây trong chi n l c di n bi n hòa bình thì không h gì, đ ng này Trung Qu c nhi u ti n, m t s quan ch c b ngành Vi t Nam vì quy n l i c c b , cá nhân mà coi nh an ninh qu c gia.

Tính đến nay có tới 90% các công trình khai khoáng, luyện kim, dầu khí, hóa chất đều do nhà thầu Trung Quốc đảm nhận. Có tới 30 doanh nghiệp Trung Quốc đang thực hiện các dự án trồng dừa quy mô gia. Xét về diện tích đã có nhu cầu dự án trồng dừa lại vào tay nhà thầu Trung Quốc. Tiêu biểu phải kể đến dự án diện tích 1, 2 triệu giá trị 400 triệu USD; diện tích 2 triệu sào vùn 1,3 triệu USD; diện tích Duyên Hải 1 là 4,4 triệu USD.

Vấn đề cần đặt ra là: Tại sao và Trung Quốc muốn gì? Trước hết phải hiểu vì sao các doanh nghiệp của Trung Quốc trúng thầu (ngoài tình “đúng chí” nên được ưu tiên ra), vì họ bỏ giá rẻ. Bỏ giá rẻ là sao, chúng có doanh nghiệp nào diện khủng như thế, nhưng các doanh nghiệp của Trung Quốc thì không. Miền sao trúng thầu, còn tiền thì chính phủ Trung Quốc lo. Trúng thầu rồi thì họ làm đến đâu là quy định của họ ...

Việc mua công trình, dự án có giá rẻ chỉ là cái lợi như nhưng cái giá mà xã hội và an ninh đặt ra thì phải trả là quá đắt.

Thứ nhất là họ như các dự án đó có tiền để trả thì sao, khi hoàn thành thì vấn đề hành động rồi thì trả tiền, phải thu về hoàn toàn vào Trung Quốc.

Thứ hai là họ không thuê lao động là người Việt Nam mà họ đem người Trung Quốc sang hàng ngàn người như mua thầu chính sách di dân (liều Anh, Pháp, Mỹ, Nhật mà trúng thầu họ có đem người họ sang không?). Người trồng dừa Mỹ chúng đã từng gọi Trung Quốc là thầu dân châu Phi đó sao!

Đến đây chúng ta thấy họ như xẩy ra chiến tranh giữa Trung Quốc và Việt Nam thì các ngành công nghiệp quan trọng mà Trung Quốc trúng thầu có phát huy hết công suất để phục vụ cho chiến tranh hay là đóng cửa? An ninh năng lượng của Việt Nam lệ thuộc vào Trung Quốc thì liệu Trung Quốc có “quên” không, khi chiến tranh nổ ra? Hàng ngàn lao động phải thông trại trắng của Trung Quốc nó sẽ làm gì trong khi chúng ta có chiến tranh mà đã ngổn ngáo làm loạn lên, gây mất an ninh trật tự như ở phố Ninh Bình và một số nơi khác?

Hiện nay Trung Quốc hung hăng đe dọa Việt Nam không phải là không có cơ sở. Phải chăng thời điểm này đã xong? Trung Quốc đã, đang tạo nên một sức ép rất lớn lên Việt Nam. Việt Nam phải đối phó với rất nhiều mối hiểm họa mà Trung Quốc chứa vào chứ không phải chỉ riêng Biển Đông. Ở cách ông “hàng xóm” này giá như ta chuyển đến nhà của mình đi nơi khác.

Sơ kiện biển Đông – Quân của đi là của nó!

Báo chí trên rất nhiều giấy tờ nói về vấn đề này (gây hấn trong Vùng đặc quyền kinh tế của Việt Nam), rằng đây là phép thử của Trung Quốc với Việt Nam, các nước ASEAN, Mỹ, v.v. Không rõ Trung Quốc rút ra được kết luận gì cho phép thử này, có điều để luận chung để cho rằng: “Trung Quốc đi để đem búa thép vào tầm kính xem kính có vỡ hay không?”. Đến nay nhìn kính có thể vỡ hoặc không, nhưng khi đã vỡ thì chúng lành lại để bao giờ. Và hiện tại kính đã vỡ.

Tôi cho rằng hành động của nhà cầm quyền Trung Quốc gần đây trên biển Đông đã phạm 3 sai

l m nghiêm tr ng.

M t là: Kích ho t tinh th n dân t c c a ng i Vi t Nam – m t s c m nh kh ng khi p mà l ch s đã ghi nh n.

Hai là: Trung Qu c đã t v ch m t mình tr c nhân dân Vi t Nam và nh ng ng i hi u bi t trên toàn th gi i. N u nh còn chút lòng tin nào c a nhân dân Vi t Nam v i nhà c m quy n Trung Qu c thì gi đây lòng tin đó đã c n. Vì đây là hành đ ng ăn c p tr ng tr n, ngang ng c không h n không kém mang t m c qu c gia. Tuyên b c a B Ngo i giao Vi t Nam r ng “Trung Qu c c tình bi n khu v c không tranh ch p thành khu v c tranh ch p...” nghe qua thì đ n gi n, nh ng đ ng bào Vi t Nam hãy hình dung nh sau: B n có m t ngôi nhà trên m t khu đ t đ c đ a đã có gi y ch ng nh n quy n s h u đ t (Nh V ùng đ c quy n kinh t c a Vi t Nam mà Lu t bi n 1982 đã công nh n). B n m m t quán gi i khát trong khu v n c a mình đ kinh doanh nh ng r t nhi u l n b m t k m t m i b m tr n không rõ đ u đ n phá (Vi t Nam thăm dò khai thác tài nguyên thì b Trung Qu c gây h n trong V ùng đ c quy n kinh t). Nó tuyên b đ t này c a nó. Nó hung hăng vung g m rút ki m đ e đ a cho b n m t bài h c... Sau đó nó đ ngh , thôi không cãi nhau n a, “gác tranh ch p, cùng khai thác”, ông m t bên tôi m t bên cùng m quán. V y b n có ch p nh n đ ngh c a nó không? S nó mà ch p nh n thì m t không đ t. B c xúc không?

Ba là: D n l n Đ ng C ng s n Vi t Nam, Nhà n c, Chính ph Vi t Nam (G i t t là Hà N i) đ n chân t ng. Ho c là ch p nh n “gác tranh ch p cùng khai thác” nghĩa là m t ch quy n, công nh n đ ng “l i i b ” phi lý c a Trung Qu c đ b dân t c Vi t Nam khai t ; ho c là nh T tiên ông cha ta đã t ng làm v i b n phong ki n ph ng B c. Đ ng nhiên Hà N i s đ ng lên nh T tiên ông cha – là đi u Trung Qu c không mu n.

Mu n thôn tính m t qu c gia khác mà m c ph i m t trong ba sai l m này thôi thì cũng đ phá s n. Vì đây là sai l m mang tính chi n l c, ch ng t Trung Qu c đã nóng v i, đi quá đà. Ph i chẳng đ ng l i đ i ngo i c a Trung Qu c đ u do nh ng cái đ u nóng trong gi i quân s chi ph i? May thay, Trung Qu c không m nh nh M , ti m l c quân s không m nh nh M (đây cũng là đi u mà ông L u Á Châu cũng cho là may thay) ch n u nh ... h có th “b Paris vào trong cái l ”.

Th đ ng Vi t Nam khi g n l a

Đi u tr c tiên là ph i xác đ nh đúng k luôn căm thù, ch i x u ta.

Th i gian trôi đi, ai cũng có th thay đ i, ngay nh quan h c a M – Vi t Nam, dù M đã gây nên bao đau th ng tang tóc cho Vi t Nam trong th i gian g n đây nh t thì bây gi là đ i tác, s n sàng là b n c a nhau. Th nh ng Trung Qu c đ i v i Vi t Nam v n không bao gi thay đ i, có chẳng là thay đ i c a Vi t Nam mà thôi. Vi t Nam đ t quá lòng tin vào Trung Qu c. Bây gi thì... đã rõ.

Tuy nhiên trong th i đ i toàn c u hóa, thì v n ph i quan h m i m t t kinh t , xã h i và ngay

c quân s. Nh ng quan h đó ph i trên nguyên t c b t di b t d ch là: Cái gì đôi bên cùng có l i mà không nh h ng đ n an ninh qu c gia thì làm. Còn có l i l n m y chẳng n a mà có nguy c đ n an ninh qu c gia thì không. Ch ng h n nh chuy n khai thác bôxit ở Tây Nguyên. Rõ ràng vi c khai thác là c n thi t không bàn cãi, nh ng ai là ch th u m i quan tr ng. V i tôi, ai cũng đ c, tr Trung Qu c. Mu n v y ph i có m t b ph n g m nh ng chuyên gia quân s , chính tr , kinh t , xã h i gi i nh t đ nghiên c u m i quan h này th t th u đáo, phát hi n k p th i và có quy n đ ng ngay t c kh c, không đ h cài th , ch i x u v i ta.

Đi u th hai là ch n b n mà ch i. Qu th t Vi t Nam ta n m m t v trí mà có th k t b n v i ai cũng đ , ai cũng mu n k t b n v i mình. R t đ hi u vì n u là b n thì h s có nhi u quy n l i ở Vi t Nam. V n đ chính là ta ph i nh th nào đ Nga, n Đ , M và Nh t B n là b n. Có b n ta không đ n đ c. Trung Qu c c nh báo, hù d a ta r ng: “N c xa không c u đ c l a g n”, ch ng t h t ra run s khi Vi t Nam có nhi u b n. Vi t Nam đâu ph i là “sân sau” c a Trung Qu c, đúng không? Khi đã có “n c” r i, dù xa thì ta v n yên tâm s n sàng dùng “l a đ p l a”.

Ti p theo là mu n có “l a mà đ p l a” thì tăng c ng qu c phòng. Mua s m vũ khí t i tân hi n đ i. Ph i tính toán l a ch n lo i vũ khí nào phù h p v i l i đánh Vi t Nam. Xây d ng ngành công nghi p qu c phòng có kh năng c i ti n vũ khí đáp ng k p th i nh ng chi n thu t đ c đáo khi tác chi n c n thi t.

Cu i cùng là ph i đoàn k t, bình tĩnh, sáng su t, t tin. Làm h t s c mình có th đ không x y ra chi n tranh, nh ng khi chi n tranh x y ra thì không s .

L.N.T.